

Kierownik Katedry Postępowania Karnego UMK w Toruniu

**Recenzja osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej w postępowaniu habilitacyjnym
dr Joanny Banach – Gutierrez**

I. Uwagi ogólne

Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte na wniosek dr Joanny Banach – Gutierrez w dniu 31 marca 2016 r. W związku z powyższym, mając na względzie wymogi określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r., poz. 1852) należało poddać ocenie wskazane przez Habilitantkę osiągnięcie naukowo – badawcze oraz jej aktywność naukową. Kryteria oceny zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadania stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. 196, poz. 1165).

II. Ocena osiągnięcia naukowo – badawczego w postaci cyklu publikacji

Habilitantka wskazała w załączniku nr 3 cykl obejmujący 15 publikacji, które zostaną poddane ocenie. Cykl ten obejmuje 1 artykuł z listy A czasopism punktowanych, 4 artykuły opublikowane w czasopismach zagranicznych, 4 w czasopismach krajowych, 1 publikację w zagranicznym opracowaniu zbiorowym oraz 5 publikacji w krajowym opracowaniu zbiorowym.

Wskazany cykl obejmuje prace dotyczące w znakomitej większości europejskiego prawa karnego. Można uznać, że zagadnienie to jest swoistą klamrą spinającą dla 13 pozycji. Dwa pozostałe artykuły dotyczą *stricto* międzynarodowego prawa karnego i stąd zdaniem recenzenta nie powinny być brane pod uwagę przy ocenie osiągnięcia naukowego. Ponadto publikacja *Supranational integration in criminal matters within the European Union: what could the future bring* w opracowaniu zbiorowym pod red. J. Banach – Gutierrez I C. Hardinga nie ukazała się w momencie składania wniosku i sporządzania recenzji, w związku

z czym nie może być traktowana jako część cyklu (w informacjach wydawniczych załączonego wydruku podano „First published 2017”). Ocenie poddano zatem pozostałych 12 publikacji.

Ustawa nie określa, jaka jest minimalna liczba publikacji składających się na cykl, liczbę 12 opracowań można niewątpliwie uznać za wystarczającą.

W artykule *Restorative Justice and the Status of Victims in Criminal Proceedings: The Past and Future of Victims' Rights* Habilitantka zwróciła uwagę na wzrastającą ochronę ofiary przestępstwa i zmianę postrzegania w instrumentach prawnych i orzecznictwie europejskim prawa do rzetelnego procesu w kierunku wyważania praw oskarżonego i pokrzywdzonego. Wskazała też zasadnie, że rozwiązania ustawowe nie są niekiedy wdrażane w praktyce, wskutek czego ochrona pokrzywdzonego jest niepełna. Przybliżyła również czytelnikowi zagranicznemu polskie regulacje w zakresie praw pokrzywdzonego.

Publikacja *Fundamental Rights in European Criminal Justice: An Axiological Perspective* została przygotowana wspólnie z C. Hardingiem. Praca ta stanowi interesujące studium na temat aksjologii ochrony praw człowieka na gruncie europejskim. Autorzy wyodrębniają kilka podstaw ochrony, odwołując się w zasadzie do praw gwarantowanych przez EKPCZ oraz KPP. Z pewnością można ją uznać za ważny głos w dyskusji na temat ochrony praw człowieka w UE.

W artykule *Globalised Criminal Justice in the European Union Context* autorka przybliżyła wybrane z zagadnienia związane ze wzajemnym uznawaniem orzeczeń. Posiłkując się głośną w Polsce sprawą Jakuba T. Autorka postawiła tezę, że wdrożenie zasady wzajemnego uznawania w sprawach karnych może budzić krytykę. Niezależnie od tego zasada ta jest atrakcyjnym motorem ponadnarodowej integracji. Model współpracy funkcjonujący na podstawie przyjętych decyzji ramowych został trafnie określony mianem hybrydowego.

Artykuł *The Emergent EU Criminal Policy: Identifying the Species* (współautor C. Harding) stanowi refleksję na temat komunikatu Komisji z września 2011 „Towards an EU Criminal Policy”. Na uwagę zasługuje fakt opublikowania go w uznanym europejskim czasopiśmie *European Law Review*. Autorzy trafnie zwracają uwagę na zawarte w komunikacie szerzej nieuzasadnione stwierdzenie o dodanej wartości europejskiego prawa

karnego i poszukują odpowiedzi na pytanie o taką wartość, dochodząc do konkluzji potwierdzającej jej istnienie.

Artykuł *Some Reflections on the Concept of Due Process: What Kind of "Doing Justice" is Emerging in Contemporary Criminal Proceedings* trzeba uznać za bardzo ważny w analizowanym cyklu. Habilitantka dokonuje w nim pewnego uporządkowania terminologicznego i zadaje pytanie o koncepcję rzetelnego procesu w kontekście internacjonalizacji procedury karnej. Po raz kolejny kładzie nacisk na to, że rzetelny proces karny powinien brać pod uwagę prawa wszystkich jego uczestników. Odnosi się także do przedmiotu, celu, struktury, standardu i modelu procesu. Dostrzega też dwie możliwości dalszego rozwoju standardów rzetelnego procesu: przez dialog sądowy na płaszczyźnie wertykalnej i horyzontalnej lub poprzez przyjęcie ponadnarodowego kodeksu procedury karnej. Rozważania zaprezentowane w artykule zostały dobrze udokumentowane i należy je uznać za interesujące. Należy wszakże żałować, że Autorka nie przybliżyła szerzej różnic pomiędzy europejską koncepcją *right to fair trial* i amerykańską *due process of law*. Nie wiadomo też z jakich względów traktuje karę śmierci jako zagrożenie dla zasad rzetelnego procesu (s. 101).

W artykule *Freedom of Individual and Its Limits in European Judicial Space* Habilitantka dokonała pobieżnej i nieco nieuporządkowanej prezentacji pojęcia praw podstawowych i kilku znanych orzeczeń ETPCZ. Publikacja ta jest najmniej twórcza z recenzowanych. W pewnym zakresie pokrywa się też ona z inną publikacją, a mianowicie „*Wolność*” jednostki w państwie prawa i jej ograniczenia, która również ma charakter sprawozdawczy.

Przygotowane we współpracy z C. Hardingiem opracowanie *EU Criminal Law and the Protection of Human Rights: The Emerging Interface* prezentuje fazy rozwoju ochrony praw człowieka w UE, zwraca uwagę na koordynujący charakter UE w zakresie prawa karnego, relacje pomiędzy rozwojem europejskiego prawa karnego a ochroną praw podstawowych, zagadnienie wdrożenia wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych w kontekście ochrony praw człowieka. Trafnie wskazano na duże znaczenie zasady *ne bis in idem* dla ochrony praw człowieka w UE i potencjalnie dużą rolę TS UE w rozwoju praw człowieka na obszarze Unii.

W opracowaniu *Wpływ prawa Unii Europejskiej na krajowe prawo karne – w kierunku podobnych czy identycznych przepisów?* Habilitantka po dokonaniu przeglądu

prezentowanych w literaturze polskiej i zagranicznej poglądów definiuje prawo karne europejskie jako „zbiór norm prawa karnego, które mają być wspólne dla państw członkowskich Rady Europy i Unii Europejskiej, przyjmując za cel zapobieganie i zwalczanie przestępczości międzynarodowej, a także normy prawne w zakresie ochrony podstawowych praw jednostki”. Następnie *in extenso* przedstawiono rozwój polityki UE w zakresie prawa karnego, postanowienia TUE oraz instrumenty prawne współpracy w sprawach karnych. Rozważania nie nasuwają większych zastrzeżeń merytorycznych poza posługiwaniem się w czasie terażniejszym pojęciem prawa wspólnotowego i trzeciego filaru (s. 21). Należy też odnotować, że zgłoszony na końcu postulat wzmocnienia ochrony praw jednostki w postępowaniu karnym z elementem międzynarodowym nie jest postulatem nowym.

Opracowanie *Prawa pokrzywdzonego – normy europejskie a uregulowania krajowe* zawiera prezentację aktów prawnych Rady Europy i Unii Europejskiej oraz polskich aktów prawnych. Pogląd, że polskie ustawodawstwo w pełni spełnia standardy wyznaczone przez prawo europejskie jest z pewnością dyskusyjny. Słusznie wszakże Habilitantka zauważa, choć nie popiera tego stwierdzenia przykładami czy wynikami innych badań, że problemem jest tak naprawdę praktyka stosowania prawa.

Opublikowany w Przeglądzie Policyjnym artykuł *Współpraca policyjna na podstawie acquis Schengen* traktuje o rozwiązaniach przyjętych w Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen w zakresie współpracy służb policyjnych. Habilitantka przedstawia najważniejsze instrumenty *acquis* Schengen, po czym szczegółowo omawia formy współpracy policyjnej, robiąc to na tle EKPCZ i wskazując na potencjalne problemy w zakresie zagwarantowania przestrzegania praw człowieka przy wybranych formach współpracy.

Publikacja *Quo vadis międzynarodowy wymiarze sprawiedliwości? Refleksje w świetle publikacji Filippo Spiezii Koordynacja śledztw na poziomie międzynarodowym: W kierunku Światowego Biura Prokuratora* dotyczy w zasadzie wymiaru sprawiedliwości o charakterze międzynarodowym, wszakże z uwagi na uczynienie punktem odniesienia modelu europejskiego i szerokie jego omówienie może zostać zaliczona do cyklu tematycznego. W publikacji tej Autorka przybliży poglądy wyrażone przez F. Spiezia w publikacji z 2011 r., czyniąc zarazem – jak wspomniano - odniesienia do modelu funkcjonującego w UE i popierając zgłoszoną przez F. Spiezia tezę o celowości stworzenia prokuratury o zasięgu światowym na wzór proponowanej Prokuratury Europejskiej. Idea ta, niewątpliwie interesująca, została przedstawiona w sposób dość ogólny. Należy też zauważyć, że Autorka z

niewiadomych względów nie uczyniła przedmiotem szerszej refleksji funkcjonującej już przecież od wielu lat instytucji Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego.

Trzeba zwrócić uwagę, że cztery pozycje wchodzących w skład cyklu zostały opublikowane w uznanych czasopismach europejskich, jedno zaś w amerykańskim. W ten sposób Habilitantka stworzyła szeroką perspektywę upowszechnienia wyników swoich badań. Powołała ona także w publikacjach anglojęzycznych wielu polskich autorów, co wypada ocenić pozytywnie, gdyż stanowi upowszechnienie dorobku polskiej nauki szeroko rozumianego prawa karnego.

Oczywiście, należy żałować, że w cyklu publikacji brak jest artykułów opublikowanych w najbardziej uznanych czy też wysoko punktowanych polskich prawniczych czasopismach naukowych (Państwo i Prawo, Przegląd Sądowy, Europejski Przegląd Sądowy, etc.). Niewątpliwie Habilitantka powinna pomyśleć w przyszłości o publikacji w tych periodykach. Nie można wszakże czynić z tego zasadniczego zarzutu, zwłaszcza w kontekście posiadania publikacji w cenionych czasopismach zagranicznych.

Trzeba też zaznaczyć, że dorobek Habilitantki nie jest klasycznym dorobkiem z zakresu procedury karnej. Brak w nim bowiem publikacji zawierających pogłębione dogmatyczne rozważania na temat polskich regulacji. Habilitantka zajmuje się raczej prawem europejskim, międzynarodowym, ochroną praw człowieka. Czyni to wszakże w kontekście procedury karnej i europejskiej współpracy w sprawach karnych, co może uzasadniać ocenę dorobku także z punktu widzenia nauki prawa karnego. Niewątpliwie po publikacje Habilitantki mogą sięgać osoby z różnych dziedzin prawa.

Podsumowując można stwierdzić, że pomimo podniesionych wyżej zastrzeżeń, dających się zaliczyć do cyklu 12 publikacji może zostać uznanych za osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej w rozumieniu ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

III. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

1. Autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR).

Jak wskazano, Habilitantka posiada w dorobku jeden artykuł opublikowany wspólnie z C. Hardingiem w European Law Review, który został zaliczony do cyklu i poddany ocenie

wyżej. Fakt ten należy odnotować z uznaniem mając na względzie znikomą liczbę publikacji polskich prawników w czasopismach z bazy JCR.

2. Autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazie Journal Citation Reports (JCR) lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH) - § 4 ust.1 i 2 rozporządzenia.

Poza publikacjami zaliczonymi do cyklu składającego się na osiągnięcie naukowe, Habilitantka jest Autorką kilkudziesięciu innych publikacji, przy czym należy zaznaczyć, że są to publikacje różnego rzędu.

Najistotniejszą publikacją z tej grupy jest z pewnością monografia *Europejski wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych: w kierunku ponadnarodowego systemu sui generis?*, Warszawa 2011. W monografii tej Habilitantka analizuje ewolucję europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Trafnie przedstawia znaczenie integracji normatywnej i instytucjonalnej dla kształtowania się europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Interesujące są również rozważania Autorki monografii na temat globalnego systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i jego relacji z systemami regionalnymi.

Za wartościowe można uznać także trzy publikacje z zakresu międzynarodowego prawa karnego oraz 4 publikacje na temat nowych instytucji prawa karnego europejskiego opublikowane w ramach serii Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego. Charakter raczej pryncypialny czy wręcz popularnonaukowy ma natomiast cykl opracowań opublikowanych w czasopiśmie *Jurysta*.

Habilitantka ma również na koncie kilka recenzji książek zagranicznych oraz sprawozdań z konferencji międzynarodowych.

3. Sumaryczny impact factor publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania - § 4 ust. 3 rozporządzenia.

Habilitantka opublikowała jeden artykuł w czasopiśmie z listy JCR (European Law Review). Ma on impact factor 0,95.

4. Liczba cytowań publikacji Web of Science (WoS) oraz Indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS) - § 4 ust.4 i 5 rozporządzenia.

Z przedstawionej analizy cytowań w Publish or Perish wynika, że prace Habilitantki zostały zacytowane 13 razy, a indeks Hirscha wynosi 2. Należy wszakże zaznaczyć, że dla nauk prawnych statystyka ta nie jest miarodajna.

5. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach - § 4 ust.6 rozporządzenia.

Habilitantka nie kierowała międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi. Trudno bowiem za takie uznać uczelniany (jak można przypuszczać, choć nie zostało to wprost wskazane) projekt *Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego* czy też realizowany w ramach kursu letniego projekt *Norms, Values, Language and Culture: Resources and Limitations – Fundamentals of Law in Globalisation*. Brała natomiast udział jako *postdoc researcher* w projekcie badawczym *Criminal Law Theory: A New Norwegian Approach*. Fakt ten zasługuje na szczególne podkreślenie. Habilitantka została bowiem zatrudniona w trybie konkursowym do poważnego projektu badawczego realizowanego przez Uniwersytet w Bergen, znany z publikacji naukowych z zakresu europejskiego prawa karnego, gdzie przez dłuższy okres przebywała. Niewątpliwie dało jej to możliwość zaistnienia w nauce europejskiej i wniesienia do niej wkładu. Fakt ten może też świadczyć o docenieniu predyspozycji naukowych Habilitantki zagranicą.

6. Międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową - § 4 ust.7 rozporządzenia.

W dostarczonych materiałach brak stosownych informacji.

7. Wygłaszanie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych - § 4 ust. 8 rozporządzenia.

We wniosku (s. 28 – 29) Habilitantka wymieniła 18 konferencji naukowych, na których wygłaszała referaty w latach 2003 – 2014. 9 z nich to międzynarodowe konferencje i seminaria naukowe. Na szczególną uwagę zasługuje tu referat na konferencji WG Hart Legal Workshop w 2012 r. w Londynie, do którego zakwalifikowanie można potraktować jako uznanie dla prowadzonych badań. Jeśli chodzi o konferencje krajowe, to większość z nich można uznać za poważne przedsięwzięcia naukowe.

IV. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej Habilitanta

1. Uczestnictwo w programach europejskich oraz innych międzynarodowych lub krajowych- § 5 ust.1 rozporządzenia.

Habilitantka prowadziła wykłady gościnne z zakresu międzynarodowego prawa karnego na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie w 2012 r. Koordynowała także Bergen Summer Research School, gdzie była również wykładowcą.

2. Udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub komitetach organizacyjnych tych konferencji - § 5 ust.2 rozporządzenia

Habilitantka jest aktywna w zakresie uczestnictwa w konferencjach krajowych i międzynarodowych. We wniosku wskazano (zaznaczając, że jest to tylko przykładowe) na 8 konferencji. Na 3 konferencjach Habilitantka była moderatorem, 4 razy wchodziła w skład komitetu organizacyjnego i 3 komitetu naukowego.

3. Udział Habilitanta w konsorcjach i sieciach badawczych (§ 5 ust. 4),

Habilitantka brała udział w 4 sieciach badawczych (Forum Natolińskie, European Network of Legal Experts, CINETS oraz ECLAN).

4. Kierowanie przez Habilitanta projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich lub zagranicznych (§ 5 ust. 5),

Habilitantka wskazała na 4 projekty, przy czym w przypadku współpracy przy publikacji zbiorowej jest to współredakcja monografii, która jeszcze się nie ukazała. 3 pozostałe projekty (realizowane we współpracy z naukowcami z Norwegii, Belgii i Szwecji) zasługują na pozytywną ocenę.

5. Udział Habilitantki w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism (§ 5 ust. 6)

Habilitantka została powołana na sekretarza redakcji czasopisma naukowego powstającego na WPiA UWM w Olsztynie.

6. Członkostwo w międzynarodowych organizacjach i towarzystwach naukowych (§ 5 ust. 7).

Habilitantka jest członkiem polskich oddziałów ILA i AIDP, Towarzystwa Badawczego Prawa Europejskiego, Europejskiego Stowarzyszenia Kryminologii. Była także członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Prawa Międzynarodowego.

7. Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki oraz opieki nad studentami i doktorantami - § 5 ust. 8-10 rozporządzenia.

Habilitantka prowadziła szereg wykładów i seminariów w różnych szkołach wyższych. Dotyczyły one w zdecydowanej większości różnych aspektów prawa międzynarodowego i europejskiego.

Doświadczenie dydaktyczne habilitantki nie budzi zatem żadnych wątpliwości.

Jako popularyzację nauki można potraktować cykl artykułów w czasopiśmie Jurysta. Habilitantka brała również udział w programie szkoleniowym dla sędziów i prokuratorów nt. obrotu prawnego z zagranicą.

Habilitantka podała, że była promotorem i recenzentem prac licencjackich i magisterskich na kierunkach prawo, administracja i bezpieczeństwo, nie podała wszakże liczby wypromowanych studentów. Była także opiekunem młodszych pracowników naukowych podczas stażu na Uniwersytecie w Bergen. Wniosek nie wskazuje tytułów rozpraw doktorskich.

8. Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich - § 5 ust. 11 rozporządzenia.

Habilitantka odbyła staże naukowe w szkole wyższej w Sztokholmie (2003), na Wolnym Uniwersytecie w Brukseli (2005/2006) oraz na Uniwersytecie w Bergen (2009-2012).

9. Wykonywanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców - § 5 ust. 12 rozporządzenia.

Habilitantka wykonywała ekspertyzy w trakcie swojego pobytu w MTKJ w Hadze. Przygotowywała także polskojęzyczne i anglojęzyczne opracowania dla potrzeb szkolenia kadr sądów powszechnych i prokuratury w programie szkoleń prowadzonych na zlecenie Ministerstwa Sprawiedliwości przez Centrum Szkoleń i Ekspertyz Europejskich.

10. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych - § 5 ust. 13 rozporządzenia.

Habilitantka była członkiem zespołu eksperckiego „Implementacja prawa Unii Europejskiej w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości a ochrona praw jednostki” powołanego przez Rzecznika Praw Obywatelskich oraz członkiem zespołu eksperckiego NCN.

11. Recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych - § 5 ust. 14 rozporządzenia.

Habilitantka była recenzentem projektów zgłaszanych do NCN. Jak podaje, recenzowała także projekt międzynarodowy „Proposal for a handbook on transnational criminal law”.

12. Podsumowanie oceny dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że w analizowanym obszarze Habilitantka wykazuje dużą i wielopłaszczyznową aktywność i ten aspekt zasługuje na jednoznacznie pozytywną ocenę.

V. Konkluzja

Ocena osiągnięcia naukowego i dorobku dr Joanny Banach – Gutierrez nie jest zadaniem łatwym. Habilitantka zajmuje się bowiem zagadnieniami europejskimi, nie wypowiadając się w zasadzie na temat krajowego prawa karnego materialnego czy procesowego. Nie ma również publikacji w najważniejszych polskich czasopismach prawniczych. Jeżeli wszakże spojrzeć na dorobek z perspektywy prawa europejskiego oraz uwzględnić fakt, że Habilitantka publikuje w cenionych europejskich czasopismach naukowych, aktywnie współpracuje z liczącymi się ośrodkami europejskimi, ocena tego dorobku wypada pozytywnie. Być może jest on także mało zróżnicowany z perspektywy nauki polskiego procesu karnego, jednak mając na względzie stopień rozbudowania tego, co określa się mianem europejskiego prawa karnego, można zauważyć, że dr J. Banach – Gutierrez przygotowała publikacje dotyczące różnych aspektów europejskiej współpracy w sprawach karnych.

Z kolei dokonując oceny osiągnięcia naukowego trzeba zauważyć, że zaliczone w niniejszej recenzji do jednotematycznego cyklu publikacje mają różny charakter i wartość naukową. Są jednak wśród nich takie - co zostało wskazane w niniejszej recenzji – które są głosem w dyskusji na temat rozwoju europejskiego prawa karnego na szczeblu europejskim. Zważywszy na fakt, że tego typu wypowiedzi polskich przedstawicieli nauki prawa zdarzają się niezmiernie rzadko, wypada przyjąć to z uznaniem i docenić wkład wniesiony do tej dyskusji przez Habilitantkę.

W konkluzji mogę stwierdzić, że pomimo podniesionych powyżej uwag, zarówno osiągnięcie naukowe, jak i pozostały dorobek oraz aktywność naukowa dr Joanny Banach – Gutierrez spełniają kryteria określone w ustawie w sprawie o stopniach naukowych i tytule naukowym i mogą stanowić podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych.

